

Bakalářská práce

Jméno a příjmení (student): ..... Veronika Kunešová.....

Oponent: .....Mgr. Magdalena Hamsíková.....

Posudek oponenta:

Za ústřední motiv práce si slečna Kunešová zvolila portrét Marie de'Medici od florentského malíře Alessandra Alloriho nacházející se ve sbírkách Kunsthistorisches Muzea ve Vídni. Je chvályhodné, že autorka pracovala s cizojazyčnou literaturou, její styl vyjadřování je jasný a čtivý a zejména popisy obrazů jsou velice zdařilé.

Práci bych však vytkla určitou nevyváženost neboť k jejímu ústřednímu motivu se čtenář dostává až na samotném konci textu, v rámci něhož zabírá jako hlavní téma nepoměrně menší část. Domnívám se, že tento nedostatek by napravil jiný název práce či podtitul.

V úvodních kapitolách se autorka vyrovnává se životem a dílem Alessandra Alloriho, zejména jeho portrétní činností pro Mediceje, aby pak navázala kapitolou o samotné Marii de'Medici. Autorka čerpá z nemnoha zvolených titulů, ze kterých de facto sestavila celou práci. Při této kompilativní povaze textu se však ne vždy objevují zdroje, ze kterých čerpá, zde by neškodila větší důslednost v citacích a poznámkách (např. s. 14, 23), u přesných citátů z pramenů by byly na místě uvozovky. Jde zejména o poněkud matoucí citát z Vasariho (s. 13-14) popisující uctění památky Michelangela, kde věta „... po levici stáli ti, kteří se vyznamenali v umění od Cimabua až po naši dobu...“ zní anachronicky, pokud není zcela jasné, že jde o slova historické osoby.

V úvodu kapitoly o miniaturách (s. 20) nelze zcela souhlasit s tvrzením charakterizujícím funkci miniatur ve středověku především jako tvorbu iniciál a grotesek. Středověká knižní malba byla v určitém období zcela rovnocenná malbě deskové či nástěnné a mnohdy se stávala i vedoucí složkou stylových proměn. Stejně tak je nepřijatelně zjednodušující tvrzení (s. 22), že v 15. století byl portrét „stále pouze prostředkem, skrze nějž si lidé připomínali své zemřelé“. Toto hodnocení středověkého umění připomíná, řečeno s nadsázkou, dějiny umění před vznikem Vídeňské školy a ponechám jej bez komentáře. K určitým „vadám na kráse“ patří také poměrně časté gramatické chyby či překlepy.

Celkově však autorka prokázala schopnost sestavit čtivý a jasně koncipovaný text, ve kterém je vidět badatelský potenciál.

Práce splňuje požadavky na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

V...Praze.....dne.....26.8.2009.....

.....
podpis oponenta